

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Pc/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417203520
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2018:5417203520.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci navrhovateľa: L. K., B.. XX.XX.XXXX, U. O. L. J. W., B. XXXX/XX, X. P. T. XXX/D, U. (T.), O., zastúpeného Mgr. Zlatou Kapustovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Nemocničná 2068, matky: U. K., G.. Z., B.. XX.XX.XXXX, U. O. L. J. W., X. P. J. W., U. XXXX/XX, a maloletého dieťaťa: H. K., B.. XX.XX.XXXX, X. H. T., maloleté dieťa zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J. W., v konaní o zapretie otcovstva navrhovateľa k mal. H. K., takto

rozhodol:

Súd určuje, že navrhovateľ L. K., B.. XX.XX.XXXX, nie je otcom maloletého dieťaťa H. K., B.. XX.XX.XXXX, z matky U. K., G.. Z., B.. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom z 20.11.2017, podaným na tunajší súd 24.11.2017, navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiadal určiť, že nie je otcom maloletého dieťaťa H. K., B.. XX.XX.XXXX (ďalej len „dieťa“), z matky U. K., G.. Z., B.. XX.XX.XXXX (ďalej len „matka“). Zároveň žiadal vysloviť, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Odôvodnil ho tým, že s matkou boli manželmi, manželstvo uzavreli XX.XX.XXXX a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/100/2011-42 z 13.12.2011. V manželstve sa narodili tri deti, dvojčičky L. H. K., B.. XX.XX.XXXX, a H., B.. XX.XX.XXXX. Vážne problémy v manželstve začali okolo roku 2007, opakovane sa rozišli a vrátili sa ku sebe. Matka mala mimomanželskú známosť. On v roku 2007 začal robiť v zahraničí a domov chodil len občas, s matkou došlo k úplnému odcudzeniu, čo napokon viedlo aj k rozvodu ich manželstva. Obaja vedia, že on nie je biologickým otcom dieťaťa, napriek tomu, že sa dieťa narodilo v ich manželstve a že je ako otec zapísaný v rodnom liste dieťaťa. Matka otehotnela s iným mužom, s ktorým sa však rozišli. On a matka si uvedomovali problémy v manželstve a manželstvo sa opakovane snažili zachrániť; z tohto dôvodu prijal dieťa za svoje a s matkou skúsili obnoviť svoje spolužitie. Napokon však k rozpadu manželstva predsa len došlo. On potom svoje otcovstvo k dieťaťu ďalej neriešil; stále pracoval v zahraničí, vzťahy sa upokojili, domov chodil iba veľmi zriedkavo. Medzi deťmi nerobil rozdiely, má ich rovnako rád, a toto sa nezmení ani v budúcnosti, a rovnako si plnil a plní k nim svoju vyživovaciu povinnosť. Postupom času si však uvedomil, že nie je správne, že vystupuje ako biologický otec dieťaťa, hoci ním nie je. Podľa jeho názoru dieťa má právo vedieť, kto je jeho skutočným otcom a matka s týmto súhlasí. Takýto návrh podal už v roku 2016 a konanie bolo vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4C/8/2016, v ktorom X. P. C. H. T., P. C. U. Z. U. P. D. U. stavom. Súdom ustanovený kolízny opatrovník navrhol žalobu zamietnuť vzhľadom na vzťah navrhovateľa a dieťaťa; mal za to, že zapretie otcovstva nebude na prospech dieťaťa. V uvedenom konaní napokon uskutočnil späťvzatie návrhu, na základe ktorého

bolo konanie zastavené, a to uznesením Okresného súdu Dolný Kubín 4C/8/2016-37 z 12.04.2016. Späťvzatie uskutočnil s tým, že návrh podá opätovne, keď bude dieťa staršie ako tomu je v súčasnosti. Podaním žaloby o zapretie otcovstva voči dieťaťu sleduje zosúladienie skutkového a právneho stavu, je stále toho názoru, že nie je správne, aby vystupoval ako biologický otec dieťaťa, hoci ním nie je. Dieťa zatiaľ nevie, že jeho biologickým otcom nie je on. Matka cca pred rokom kontaktovala biologického otca dieťaťa, ktorý jej pár mesiacov prispieval na výživné na dieťa. V súčasnosti jej však neplatí. Vzťahy sú komplikované o.i. práve z toho dôvodu, že v rodnom liste dieťaťa je ako otec stále uvedený on. Plánujú mu všetko povedať, keď na to bude mať vhodný vek. Považujú za dôležité, aby dieťa poznalo pravdu. Poukázal na § 119b ods. 1, § 87 ods. 2 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoR“), čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

3. Matka vo svojom vyjadrení k návrhu doručenom súdu 30.01.2018 uviedla, že s navrhovateľom uzavrela manželstvo z dôvodu, že zostala tehotná po dvojročnej známosti. Navrhovateľ manželstvo nebral nikdy vážne a bola mu ľahostajná výchova detí, ako aj otázka bývania a finančné zabezpečenie rodiny. Neustále sa sťahovali po podnájmoch, nikdy nemali vlastné bývanie a nepriaznivú finančnú situáciu sa snažili riešiť rôznymi úvermi a finančnými pôžičkami z bankových aj nebankových subjektov. Finančnú situáciu, ktorá bola neustále nepriaznivá, sa navrhovateľ rozhodol riešiť tak, že sa zamestnal v O.. Rodinná kríza sa však jeho odchodom do zahraničia ešte viac prehĺbila. Domov chodil sporadicky len počas Vianoc a Veľkej noci. Udržoval aj mimomanželský vzťah, avšak nikdy sa k nemu počas manželstva nepriznal, čo všetko vyšlo na povrch až po rozvode. Ich manželstvo bolo po vzájomnom citovom odcudzení rozvedené dňa 13.12.2011. Pre neustále nezhody a problémy v manželstve, ktoré navrhovateľ nechcel nikdy riešiť, nadviazala mimomanželský vzťah, z ktorého sa jej XX.XX.XXXX narodil tretí syn H.. S novým partnerom aj niekoľko mesiacov žila a plánovala spoločnú budúcnosť, ale ich vzťah skončil pred narodením dieťaťa. Stále bola vydatá za navrhovateľa. V období pred narodením dieťaťa navrhovateľovi povedala, že to nie je jeho syn, že otcom dieťaťa je muž, s ktorým žila mimo manželstva. Navrhovateľ vedel, že nie je otec dieťaťa a sám ho uznal za svojho syna bez jej citového, či iného nátlaku. Po vzájomnej dohode a uznaní syna za svojho s navrhovateľom opätovne obnovila manželský život, aj keď mu dala jasne najavo, že ich manželstvo už nikdy nebude fungovať tak ako má a bude len formálnym spoložitím. Navrhovateľ so všetkým súhlasil. Pracoval aj naďalej v zahraničí a nič sa vo vzťahu s ním nezmenilo. Ich manželský život nakoniec skončil rozvodom v decembri 2011. Pri rozvode navrhovateľ neriešil zapretie otcovstva dieťaťa, pričom dobre vedel, že ona k nemu už nič necíti a nechce naďalej zotrvať v manželskom vzťahu, kde chýbala láska, vzájomné porozumenie a rodinná súdržnosť, pokoj, tolerancia, harmónia. Keď sa s navrhovateľom rozviedla, malo dieťa len tri roky. Toto obdobie bolo najvhodnejšie, kedy mohol podať navrhovateľ návrh na zapretie otcovstva, nakoľko nemal s dieťaťom vybudovaný taký hlboký citový vzťah, ako v súčasnej dobe, keď má 9 rokov a na navrhovateľovi doslova lipne. Doteraz nechápe, prečo to neurobil vtedy, keď ich dvoch už nič nespájalo, ani zväzok manželstva. Navrhovateľ prejavoval k dieťaťu silnú citovú náklonnosť a pestoval si s ním silné citové puto, o čo ho ona nikdy nežiadala. Chlapec sa vždy tešil a aj teší na jeho sporadické príchody zo zahraničia počas vianočných sviatkov a Veľkej noci, ako aj na prázdniny, keď si ho brával aj do O., kde pracuje. Rovnako s ním udržoval aj telefonický kontakt a komunikáciu cez internet. Snahu o riešenie zapretia otcovstva navrhovateľ prejavil v roku 2016 - 5 rokov po rozvode, keď už malo dieťa 8 rokov, ale svoj návrh na zapretie otcovstva zobral späť po tom, ako mu bolo vysvetlené zo strany súdu a kolízneho opatrovníka, ktorý háji práva a záujmy maloletého dieťaťa, že nie je pre citový vývoj dieťaťa vhodné a dobré v tomto jeho veku riešiť to, že nie je jeho biologický otec. Navrhovateľ sám uznal, že to nie je dobré pre syna. Navrhovateľ si zrejme neuvedomuje, že týmto svojím konaním spôsobí svojmu synovi, ktorého uznal za svojho hneď ako sa narodil, doživotnú traumu, ktorá môže mať obrovské následky na jeho ďalšom psychickom, ale aj fyzickom vývoji. To, že dieťa nie je jeho syn, si mal uvedomiť hneď po jeho narodení a nemal ho prijať za svojho, čím by sa predišlo mnohým problémom, ktoré na základe jeho rozhodnutia vznikli a neustále pretrvávajú. Z tohto jej vyplýva len jedna skutočnosť, že jeho vzťah k dieťaťu bol celé tie roky falošný a neúprimný. Preto možno bude aj dobré po tom všetkom, keď navrhovateľ nebude aj naďalej jeho biologickým otcom a nebude na dieťa naďalej vplývať falošne a neúprimne.

4. Navrhovateľ v následnom vyjadrení (k vyjadreniu matky) danom podaním z 19.03.2018 vyjadril nesúhlas s vyjadrením matky a zotrval na podanom návrhu. Potvrdil, že prijal dieťa za svojho vlastného syna (t.j. nepodnikol kroky na zapretie otcovstva, hoci vedel, že dieťa nie je jeho), avšak táto skutočnosť mala širšie súvislosti a nemožno povedať, že to nebolo bez určitého citového nátlaku matky. Označil za nekorektné výčitky matky, že sa otcovstvo k dieťaťu nesnažil zaprieť hneď po jeho narodení s tým, že

návrh na zapretie otcovstva mohla rovnako podať aj matka. Návrh na zapretie otcovstva podaný v roku 2016 vychádzal z ich vzájomnej dohody, kedy práve matka na neho apelovala, že je treba dať veci do poriadku. Dôvodom späťvzatia návrhu v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín 4C/8/2016 bolo to, že v tom čase nemal vytvorenú finančnú rezervu 500,- eur, čo bola suma, ktorú konajúca sudkyňa oznámila, že bude potrebné vynaložiť na uskutočnenie DNA testov (znalecké dokazovanie). Nehodnotil by svoj vzťah k dieťaťu ako ho opisuje matka, t.j. že by toto liplo na ňom ako na otcovi v súčasnosti viac, ako keď malo 3 roky. Navrhovateľ, keď sporadicky príde z O., vždy mu niečo donesie, čo je jedným z dôvodov, prečo sa dieťa na neho vždy teší. Ich vzťah je kamarátsky. Podľa jeho názoru v jeho vzťahu k dieťaťu je dôležitejšie skôr to, kedy a akým spôsobom mu s matkou oznámia, že on nie je jeho otcom. Toto určite plánujú uskutočniť, a pokiaľ v tejto veci matka zmenila svoj názor, tak on nie a aj naďalej sa domnieva, že bude pre dieťa prospešné dozvedieť sa pravdu o tom, kto je jeho skutočným otcom. Zapretie otcovstva súdnou cestou sa zatiaľ dieťa nemusí dozvedieť, neskôr však jemu uplynie lehota stanovená zákonom na podanie návrhu na zapretie otcovstva a zosúladenie faktického a právneho stavu by sa tak stalo zložitejším, ako pre neho, tak aj pre dieťa. On v januári 2017 v O. uzavrel druhé manželstvo a so svojou manželkou čaká dieťa. So zapretím otcovstva k dieťaťu súvisí aj skončenie jeho vyživovacej povinnosti voči nemu. V poslednom čase mali nezhody ohľadom výživného voči dieťaťu a domnieva sa, že súčasný nesúhlas matky so zapretím otcovstva môže súvisieť práve s touto finančnou stránkou. Jeho vzťah k dieťaťu nie je falošný a neúprimný, ako uvádza matka, dieťa má úprimne rád a nič na tom nezmení ani skutočnosť, že chce otcovstvo k nemu zaprieť. Podľa neho je dôležité otcovstvo k dieťaťu zaprieť práve preto, že dieťa má právo na svojho biologického otca, a to nielen fakticky, ale aj právne a on ním nie je.

5. Matka v následnom vyjadrení z 27.04.2018 opäť poukazovala na to, že navrhovateľ nemá ani najmenšiu vedomosť o tom, čo znamená vychovávať celý život tri maloleté deti sama, že on si od začiatku ich manželstva viedol svoj ničím nerušený a pokojný život, že keď odišiel pracovať do zahraničia, všetka starostlivosť o deti a výchova zostali na jej pleciach, že domov chodil len sporadicky, takže vôbec svoje deti nevychoval. S deťmi má akurát vybudovaný materiálny vzťah, čo tiež svedčí o jeho charaktere a povahe. V roku 2017 musela na navrhovateľa podať trestné oznámenie, nakoľko neplatil výživné v zmysle právoplatného rozsudku súdu a na dieťa stále dlhuje na výživnom 1.000,- eur za rok 2017. Povinnosť tieto peniaze vrátiť mu uložil aj vyšetrovateľ z OR PZ v Dolnom Kubíne, čo doposiaľ neuhradil. Návrh podaný v r. 2016 nezobral navrhovateľ späť z dôvodu, že nemal finančnú hotovosť na genetické testy, ale preto, že by to spôsobilo psychickú traumu dieťaťu, čo mu bolo vysvetlené aj zo strany pojednávajúceho sudcu, ako aj zo strany kolízneho opatrovníka, ktorý predovšetkým háji práva a záujmy dieťaťa. Opätovne podal návrh na zapretie otcovstva z dôvodu, že mu je zaťažko platiť na dieťa 80,- eur mesačne. V O. robí už niekoľko rokov, takže o peniaze nemá núdzu, inak by tam tak dlho nepracoval. Jeho tvrdenie, že má s dieťaťom kamarátsky vzťah, označila za úplne smiešne a detinské. Osem rokov je jeho otcom a potom si zmyslí, že už jeho otcom nechce byť, lebo musí na neho prispievať sumou 80,- eur pričom v O. zarába viac ako 1.500,- eur. Áno, podľa genetických testov nie je jeho otcom. Toto si však mal uvedomiť skôr. Zmýšľanie navrhovateľa je plytké a nekorektné nie voči nej, ale voči dieťaťu. Úprimná láska voči dieťaťu sa neprejavuje návrhom na zapretie otcovstva. Informácia, že navrhovateľ nie otcom dieťaťa, môže u syna vyvolať negatívnu reakciu a môže tak ohroziť jeho predovšetkým psychický vývin a spôsobiť mu tak celoživotnú traumu, ktorá ho bude prenasledovať až do konca jeho života. Napriek uvedenému v závere vyjadrenia konštatovala, že nie je proti tomu, aby navrhovateľ zaprel otcovstvo voči dieťaťu. Žiadny rodič nevie nájsť ten optimálny čas povedať svojmu dieťaťu v takomto prípade, kto je jeho biologický otec. Keby jej šlo len o výživné na syna zo strany navrhovateľa, tak by sama navrhla zapretie otcovstva z jeho strany, nakoľko od biologického otca by dostávala na jeho výživu omnoho viac finančných prostriedkov ako len 80,- eur. O peniaze tu ide predovšetkým navrhovateľovi, nakoľko si je vedomý, že naši starší synovia skončia onedlho strednú školu a dovŕšia vek, keď už nebude povinný prispievať na ich výživu. Záväzok voči dieťaťu by mal ešte ďalších 10 rokov, keďže dieťa má len osem rokov. Jeho konanie je viditeľné a účelové v jeho prospech. Ak sa ho navrhovateľ zrieka po právnej stránke, nevidí dôvod, aby s ním aj naďalej udržiaval podľa neho „kamarátsky“ vzťah. Darčeky mu bude mať kto kupovať aj keď nebudú priamo z O.. Je to voľba navrhovateľa a keď už bude mať novú rodinu, ako tvrdí vo svojom vyjadrení, nevidí dôvod, prečo by sa mal aj naďalej stretávať s dieťaťom, ktoré aj tak nie je jeho synom.

6. Na pojednávaní 06.06.2018 zástupkyňa navrhovateľa žiadala návrhu vyhovieť s tým, že zo strany navrhovateľa aj do budúcnosti bude snaha konať tak, aby sa to dieťaťu čo najmenej dotklo a chce zostať v kontakte s ním tak, ako bol s ním v kontakte doposiaľ.

7. Matka dieťaťa na pojednávaní vyjadrila súhlas s navrhovaným zapretím otcovstva, aby následne mohol byť v rodnom liste zapísaný biologický otec dieťaťa.

8. Kolízny opatrovník sa vzhľadom na nespornosť skutkového stavu priklonil k podanému návrhu. Podľa neho je v záujme dieťaťa, aby mal v rodnom liste zapísaného svojho biologického otca.

9. Ako je to zrejmé z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/100/2011, rozsudkom tunajšieho súdu z 13.12.2011 č. k. 8P/100/2011-42, právoplatným 06.03.2012, bolo rozvedené manželstvo terajšieho navrhovateľa a matky U. K., ktorá podala návrh na rozvod dňa 08.09.2011, a ktoré bolo uzavreté XX.XX.XXXX. Maloleté deti dvojčičky L. H. K., B. XX.XX.XXXX a mal. H. (dieťa) boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti ich matky a terajší navrhovateľ ako ich otec bol zaviazaný platiť na výživu L. H. K. po 110,- eur mesačne a na výživu mal. H. po 80,- eur mesačne. Už z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva aj zhodné tvrdenie terajšieho navrhovateľa a matky, že biologickým otcom dieťaťa navrhovateľ nie je (jeho otcom má byť muž, s ktorým matka dieťaťa nadviazala vzťah v r. 2007 a s ktorým aj určitý čas spolu bývali).

10. Návrhom podaným na tunajší súd 29.01.2016, o ktorom sa viedlo konanie pod sp. zn. 4C/8/2016, sa terajší navrhovateľ prvýkrát domáhal zapretia otcovstva k dieťaťu. Dané konanie bolo skončené zastavením konania na základe späťvzatia návrhu (odôvodneným P. J. U. T., Ž. O. Ú. Y. P. Z. J.), H. O. D. T. O. súdu z 12.04.2016 č. k. 4C/8/2016-37, právoplatným 18.05.2016. Aj v uvedenom konaní bolo medzi jeho účastníkmi nesporné, že navrhovateľ biologickým otcom dieťaťa nie je. Z výpovede terajšieho navrhovateľa v uvedenom konaní (pojednávanie 22.03.2016) vyplýva, že tento začal pracovať v O. v októbri 2007 a tento počas svojich návratov na Slovensko v období od konca r. 2008 a v r. 2008 nemal s matkou intímny pomer a že skutočným otcom dieťaťa je Z. W. pochádzajúci zo Ž.. Matka vo výpovedi na uvedenom pojednávaní uviedla, že s biologickým otcom dieťaťa žila v spoločnej domácnosti od februára do mája 2008 a že jej manželstvo s navrhovateľom začalo byť už od r. 2005 problematické a že ho vlastne ďalej udržiavali už iba kvôli deťom.

11. Zo znaleckého posudku J.. G.. P. K., S..., znalca z odboru genetiky, odvetvie analýza DNA č. 4/2018 zo dna 14.02.2018, vypracovaným na žiadosť navrhovateľa, spĺňajúceho atribúty súkromného znaleckého posudku podľa § 209 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vyplýva záver, že otcovstvo navrhovateľa voči dieťaťu treba pokladať za jednoznačne vylúčené, keďže v siedmich z celkového počtu 16 vyšetrených systémov nemá navrhovateľ alely, ktoré biologický otec dieťaťa musí mať.

12. Navrhovateľ bol zapísaný za otca dieťaťa na podklade prvej zákonnej (vyvrátiteľnej) domnienky otcovstva vyplývajúcej z § 85 ods. 1 ZoR, keďže tento bol v čase jeho narodenia manželom matky dieťaťa - U. K., s ktorou uzavrel manželstvo dňa XX.XX.XXXX. V čase jeho narodenia teda toto manželstvo ešte trvalo, keďže ako je uvedené pod bodom 9, bolo právoplatne rozvedené až 06.03.2012.

13. Podľa § 87 ods. 1 ZoR, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, keď manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

14. Podľa § 119b ods. 1 ZoR v znení účinnom od 01.01.2016, ak sa manžel alebo jeho opatrovník do 31. decembra 2015 dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že manžel je otcom dieťaťa, ktoré sa po 7. septembri 2008 narodilo jeho manželke, môže manžel alebo jeho opatrovník na súde zaprieť, že manžel je otcom tohto dieťaťa do 31. decembra 2018, ak sa v tejto veci nezačalo konanie pred 1. januárom 2016.

15. Pretože s poukazom na nesporné skutkové tvrdenia a vykonané dôkazy je vylúčené, aby navrhovateľ, ktorému svedčí prvá zákonná domnienka otcovstva k dieťaťu, mohol byť jeho otcom, súd podanému návrhu, keďže bol tento podaný oprávnenou osobou a v lehote predpokladanej zákonom (§ 119 ods. 1 ZoR) a smeroval voči maloletému dieťaťu a jeho matke a bol podaný osobou, ktorej svedčila zákonná domnienka otcovstva k nemu, čiže bol zachovaný zákonom v ust. § 88 ods. 1 ZoR stanovený okruh účastníkov, vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené v I. výrokovej časti tohto rozsudku. Vo vzťahu k meritu veci boli nerozhodnými a bez právneho významu „argumenty“ vznášané matkou v jej vyjadreniach, vytykajúce navrhovateľovi, že ak mienil zaprieť otcovstvo, mal tak urobiť už skôr v

ňou uvádzaných časových obdobiach (prítom právo zaprieť otcovstvo navrhovateľa voči dieťaťu mohla uplatniť aj matka v lehote vyplývajúcej z ust. § 88 ods. 2 ZoR), jej poukazy na „materiálne aspekty“ a morálnu stránku prípadu, aký vplyv to podľa nej bude mať na dieťa, keď sa dozvie, že navrhovateľ nie je jeho otcom, atď., ak ako už bolo uvedené, vykonané dokazovanie preukázalo naplnenie predpokladov vyžadovaných v ust. § 87 ods. 1 ZoR a navrhovateľ si uplatnil právo zaprieť otcovstvo v zákonom stanovenej lehote.

16. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 58 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).